

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/jenv

Ons kenmerk
3062669

Uw kenmerk
LLA:LLC

*Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.*

Datum 27 oktober 2020
Onderwerp Besluit op bezwaar

Geachte heer/mevrouw,

Bij brief van 29 juni 2020 heeft u bezwaar gemaakt tegen mijn besluit van 18 mei 2020 met kenmerk 3010.

Met deze brief wordt op uw bezwaar beslist.

Besluit

Ik verklaar uw bezwaar ongegrond, omdat ik ook na een heroverweging in bezwaar tot de conclusie kom dat de door u gevraagde informatie terecht met een beroep op de uitzonderingsgronden van de Wob is geweigerd.

Verloop van de procedure

In uw brief van 29 januari 2020, ontvangen op 30 januari 2020, heeft de [redacted] met een beroep op de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob) het WODC verzocht om kopieën van alle documenten die betrekking hebben op het onderzoek en totstandkoming van het rapport 'Seksueel misbruik en aangiftebereidheid binnen de gemeenschap van Jehova's getuigen'.

Bij besluit van 18 mei 2020 is besloten om deels aan dat verzoek tegemoet te komen en de informatie waar de [redacted] om heeft verzocht gedeeltelijk openbaar te maken.

Tegen dat besluit heeft u bij schrijven van 29 juni 2020 bezwaar gemaakt.

Bij brief van 8 juli 2020 met kenmerk 2967644 is de ontvangst van uw bezwaarschrift bevestigd. In deze brief is gevraagd of u gebruik wenst te maken van het recht om te worden gehoord conform artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Tevens is met dit schrijven de beslistermijn met zes weken verdaagd.

Bij fax van 21 juli 2020 heeft u namens de [] laten weten geen gebruik te maken van het recht om te worden gehoord.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Bij brief van 1 oktober 2020, ontvangen op 2 oktober 2020 heeft u mij in gebreke gesteld. Op 5 oktober 2020 is de ontvangst van uw in gebreke stelling bevestigd. Daarbij is aangegeven dat een reactie op uw ingebrekestelling zal worden meegenomen in deze beslissing op bezwaar.

Datum
27 oktober 2020

Ons kenmerk
3062669

Hierbij ontvangt u de beslissing op uw bezwaarschrift. Excuses voor de ontstane vertraging in de behandeling van uw zaak.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Uw bezwaarschrift is ingediend binnen zes weken na bekendmaking van het besluit. Het voldoet ook aan de overige door de Awb gestelde eisen zodat het bezwaarschrift ontvankelijk is.

Beoordeling van het bezwaar

Gronden van uw bezwaar

In uw bezwaarschrift heeft u kort samengevat het volgende aangevoerd.

1. U stelt dat de algehele weigering om alle documenten openbaar te maken in strijd is met artikelen 10, 6 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM). U meent dat de [] als direct onderwerp van de startnotitie, het onderzoek en het eindrapport op grond van deze artikelen van het EVRM recht heeft op volledige openbaarmaking van alle informatie in het bezit van het WODC, waar het WODC zorg voor draagt of controle over heeft. U onderbouwt deze grond met verwijzing naar een aantal uitspraken van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM);
2. Tevens voert u aan dat de weigering tot openbaarmaking van de inhoud van de correspondentie tussen het WODC en de Stichting Reclaimed Voices (hierna: de Stichting) in strijd is met de Wob. U stelt dat de communicatie met de Stichting niet geschaard kan worden onder intern beraad in de zin van artikel 11 van de Wob nu (i) de stukken van deze Stichting niet zijn opgesteld met als doel intern beraad en (ii) de Stichting volgens u een eigen belang dient. U verwijst daarbij naar een tweetal uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State (hierna: de Afdeling) van 18 juli 2018 ECLI:NL:RVS:2018:2424 en 20 december 2017, ECLI:NL:RVS:2017:3497;
3. Tot slot stelt u dat de weigering van openbaarmaking van correspondentie tussen het WODC en de Universiteit Utrecht, inclusief conceptversies van het rapport en het uitgewisselde commentaar daarop in strijd is met de Wob. U meent dat ten onrechte een beroep is gedaan op artikel 10, tweede lid onder g en artikel 11, eerste lid van de Wob. U ziet niet in dat daadwerkelijke sprake is van onevenredige benadeling van een partij als de gevraagde informatie openbaar wordt gemaakt en meent dat een deugdelijke belangenafweging dienaangaande ontbreekt. U wijst daarbij op de specifieke belangen van de [] mede in het licht van het EVRM. Tevens meent u dat communicatie tussen de Universiteit Utrecht en het WODC niet het karakter heeft van intern beraad. U voert aan dat de

Universiteit Utrecht deels een eigen belang dient, namelijk het voldoen aan de opdracht zoals gegeven door het WODC. U beroept zich ook hier op de onder 2 genoemde jurisprudentie van de Afdeling en de rechten van de [] onder het EVRM.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

U verzoekt om het besluit te heroverwegen en de gevraagde informatie alsnog openbaar te maken. Tot slot vraagt u om een proceskostenvergoeding in bezwaar.

Datum
27 oktober 2020

Ons kenmerk
3062669

Overwegingen ten aanzien van de gronden van bezwaar

Ad. 1

Uw bezwaargrond dat artikelen 10, 6 en 8 van het EVRM nopen tot volledige openbaarmaking van hetgeen de [] om verzoekt volg ik niet. Dit zal ik hieronder toelichten.

Ten aanzien van het beroep op artikel 10 EVRM merk ik het volgende op. In de uitspraak van 25 oktober 2017 heeft de Afdeling het volgende uitgangspunt geformuleerd (onderstreping door ondergetekende):

*"Artikel 10 van het EVRM vereist niet dat alle informatie verstrekt wordt of openbaar wordt gemaakt en biedt staten die partij zijn bij het verdrag de mogelijkheid bij wet beperkingen te verbinden aan het verstrekken dan wel openbaar maken van gegevens en documenten. Met de bepalingen betreffende de weigeringsgronden in de Wob is inmenging in het in artikel 10, eerste lid, van het EVRM gewaarborgde recht om inlichtingen te ontvangen bij wet voorzien. De Afdeling stelt voorop dat er in het algemeen van mag worden uitgegaan dat de wetgever bij het formuleren van de weigeringsgronden in de artikelen 10 en 11 van de Wob heeft voorzien in beperkingen die noodzakelijk zijn in een democratische samenleving met het oog op de in artikel 10, tweede lid, van het EVRM genoemde belangen. De weigeringsgronden van de Wob strekken ter bescherming van een of meer van deze belangen. Dit uitgangspunt staat er evenwel niet aan in de weg dat een verzoeker aangeeft dat en waarom in zijn concrete situatie aan dit uitgangspunt niet kan worden vastgehouden. Het ligt dan op de weg van de verzoeker om zeer bijzondere omstandigheden te stellen en aannemelijk te maken die zouden meebrengen dat de verzoeker, ondanks toepassing van de Wob, in de uitoefening van het specifieke recht om op grond van artikel 10, eerste lid, van het EVRM inlichtingen te ontvangen, wordt belemmerd zonder dat dit op grond van artikel 10, tweede lid, van het EVRM is gerechtvaardigd. Indien wordt aangenomen dat dergelijke bijzondere omstandigheden zich voordoen en een weigering om inlichtingen te verstrekken niet op grond van artikel 10, tweede lid, van het EVRM kan worden gerechtvaardigd, zal een weigering in strijd zijn met artikel 10 van het EVRM."*¹

U heeft in bezwaar niet aangegeven waarom in de concrete situatie van het [] niet kan worden vastgehouden aan dit door de Afdeling geformuleerde uitgangspunt. Hetgeen in bezwaar is aangevoerd kwalificeert niet als zeer bijzondere omstandigheid op basis waarvan toepassing van de weigeringsgronden uit de Wob zou leiden tot een ongerechtvaardigde belemmering in het recht om van de overheid inlichtingen te ontvangen.

¹ ABRvS 25 oktober 2017, ECLI:NL:RVS:2017:2883, r.o. 12.2.

Datum
27 oktober 2020

Ons kenmerk
3062669

Bovendien volgt zowel uit jurisprudentie van het EHRM als van de Afdeling dat niet iedereen rechtstreeks aan artikel 10 EVRM een recht kan ontlelen om onder de overheid berustende informatie te ontvangen. Een belangrijke uitspraak van het EHRM betreft het Magyar-arrest, waar u ook zelf naar verwijst.² Volgens dit arrest moet op basis van vier criteria worden beoordeeld of in een concreet geval rechtstreeks een beroep kan worden gedaan op artikel 10, eerste lid, EVRM. Eén van die criteria is dat het belangrijk is wie om de informatie vraagt. De Afdeling gebruikt de volgende termen voor de beperkte groep personen die een beroep op dit artikel kunnen doen: een journalist, social watchdog of public interest group.³ Ik stel vast dat de [] niet onder deze beperkte groep van personen of instanties valt. Volgens bovengenoemd arrest van het EHRM is bovendien het doel en de aard van de gevraagde informatie relevant. Het moet gaan om journalistieke doeleinden of om anderszins een bijdrage te leveren aan het publieke debat. Met de openbaarmaking van de informatie moet het publiek belang worden gediend. Ik stel vast dat ten aanzien van het verzoek van de [] ook aan deze criteria niet wordt voldaan, nu van journalistieke doeleinden geen sprake is en ook geenszins een publiek belang wordt gediend met uw verzoek om informatie. Uw beroep op artikel 10 EVRM slaagt dan ook niet.

Ten aanzien van uw beroep op artikel 6 EVRM merk ik op dat uit de jurisprudentie van de Afdeling volgt dat artikel 6 EVRM niet van toepassing is op Wob-procedures, aangezien hierin het algemeen belang bij openbaarmaking aan de orde is en niet enig burgerrechtelijk recht of enige burgerrechtelijke verplichting van de verzoeker.⁴

Ook uw beroep op artikel 8 EVRM kan niet slagen nu u in uw bezwaarschrift geenszins inzichtelijk en aannemelijk heeft gemaakt op welke wijze het recht op eerbiediging van privé en familielevens in deze zaak in het geding is en op welke wijze mijn Wob-besluit dit recht zou hebben aangetast. De door u bij dit artikel aangehaalde EHRM uitspraak behoeft gelet hierop geen verdere bespreking.

Ad. 2

Uw stelling in bezwaar dat de correspondentie tussen de Stichting Reclaimed Voices en het WODC niet geschaard kan worden onder intern beraad in de zin van artikel 11 van de Wob volg ik ook niet.

Deze bezwaargrond ziet specifiek op de e-mails met documentnummer 7, 15, 19, 26, 32, 33, 49, 50, 51, 55, 56 en 57. In het besluit in primo is aangegeven dat de Stichting en het WODC voornamelijk voorafgaand aan de uitvoering van het onderzoek contact hebben gehad. De Stichting was betrokken bij het tot stand komen van de motie (TK 3105 nr. 154) die geresulteerd heeft in het onderzoek "Seksueel misbruik en aangiftebereidheid binnen de gemeenschap van Jehova's Getuigen". De Stichting heeft aan het WODC vanuit een maatschappelijk belang en een ideële doelstelling haar mening gegeven over de inhoud van de motie. Hiermee heeft de Stichting, aldus het besluit in primo, vanuit een bijzondere

² EHRM 8 november 2016, ECLI:CE:ECHR:2016:1108JUD001803011.

³ ABRvS 22 februari 2017, ECLI:NL:RVS:2017:7498.

⁴ ABRvS 30 april 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1567, ro. 4.1; ABRvS 1 oktober 2014, ECLI:NL:RVS:2014:3547, ro. 3.2; ABRvS 28 november 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BY4365, ro. 4.1.

expertise bijgedragen aan het intern beraad, zodat de bescherming van artikel 11 van de Wob zich tot de Stichting uitstrekt.

Na een grondige bestudering van bovengenoemde documenten kom ik ook in bezwaar tot de conclusie dat de betreffende passages terecht met een beroep op artikel 11, lid 1 van de Wob zijn gelakt.

Uit de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 11 van de Wob (Kamerstukken II 1986/87, 19 859, nr. 3, blz. 13) volgt dat het interne karakter van een stuk wordt bepaald door het oogmerk waarmee dit is opgesteld. Degene die het document heeft opgesteld moet de bedoeling hebben gehad dat dit zou dienen voor hemzelf of voor het gebruik door anderen binnen de overheid. Ook documenten die afkomstig zijn van derden die niet tot de kring van de overheid behoren (hierna: externe derden), kunnen worden aangemerkt als documenten die zijn opgesteld ten behoeve van intern beraad indien de documenten met dat oogmerk zijn opgesteld. Het interne karakter van het beraad komt evenwel te vervallen wanneer daaraan het karakter van advisering of gestructureerd overleg moet worden toegekend.

Uit de e-mails van de Stichting kan duidelijk worden opgemaakt dat deze zijn opgesteld met als doel gebruik door anderen binnen de overheid ten behoeve van bovengenoemd onderzoek ter uitvoering van de motie. Voor uw stelling in bezwaar dat de Stichting met de betreffende e-mails geen maatschappelijk belang, maar een eigen belang zou dienen zijn geen aanknopingspunten te vinden in de inhoud van de e-mails en evenmin in de ideële doelstelling van de Stichting.⁵ U heeft in bezwaar ook geenszins geconcretiseerd waar het eigen belang van de Stichting uit zou bestaan. De Stichting heeft het – zoals ook blijkt uit de openbaar gemaakte correspondentie – van belang geacht dat de onderzoeksvragen aan zouden sluiten bij de vragen uit de motie. De Stichting heeft daartoe in de beginfase van het onderzoek contact opgenomen met het WODC. Hierdoor zijn de onderzoeksvragen dicht bij de vragen uit de motie gebleven. Het enkele feit dat de Stichting op eigen verzoek contact met het WODC heeft opgenomen, maakt niet dat zij daardoor een eigen belang heeft gediend. De betreffende e-mails dragen bovendien niet het karakter van advisering of gestructureerd overleg tussen de Stichting en het WODC. Het gaat in dit geval immers om een (mede in de tijd) beperkt aantal e-mails over de opzet van een concreet onderzoek. De Stichting heeft kort samengevat geen eigen belang gediend, maar het WODC vanuit de eigen ervaring en deskundigheid een opvatting gegeven over de bestuurlijke aangelegenheid, zijnde het uitvoeren van een motie van de Tweede Kamer. Uw beroep op de uitspraak van de Afdeling van 20 december 2017, ECLI:NL:RVS:2017:3497 kan gelet hierop niet slagen.

⁵ Het maatschappelijke belang dat de Stichting voorstaat volgt ook uit de missie en visie van de Stichting. De Stichting wil dat het recht van het kind gerespecteerd wordt. Elk kind dat seksueel misbruikt is of daar risico op loopt moet zich gezien voelen en bescherming krijgen door beleidsverandering binnen (gesloten) religieuze gemeenschappen waaronder Jehovah's Getuigen. De Stichting streeft ernaar: (i) het taboe rondom seksueel misbruik te doorbreken, (ii) bewustwording in de maatschappij te creëren, zowel bij de regering, religieuze instanties, het onderwijs, als bij hulpverlenende organisaties, (iii) draagvlak te creëren voor beleidsverandering betreffende seksueel misbruik binnen Jehovah's Getuigen, (iv) slachtoffers aan te sporen 'te praten' over het seksueel misbruik, aangifte bij de politie te doen en professionele hulp te zoeken. Terug te vinden op de website www.reclaimedvoices.org.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Datum
27 oktober 2020

Ons kenmerk
3062669

In deze uitspraak heeft de Afdeling in rechtsoverweging 7.2 immers het volgende overwogen (onderstreping door ondergetekende):

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

"De Afdeling is thans - anders dan voorheen (vergelijk onder meer de uitspraak van de Afdeling van 17 mei 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1298) - van oordeel dat aan een beraad het interne karakter ontvalt indien daarbij een externe is betrokken die een eigen belang behartigt dat als zodanig bij het beraad een rol speelt. Hij adviseert in dat geval niet, of niet uitsluitend, in het belang van het bestuursorgaan dat hem om advies vraagt, maar zijn inbreng wordt (mede) ingegeven door een eigen belang bij de uitkomst van het beraad. Documenten van externe derden, zoals bedoeld in de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 11 van de Wob, die zijn opgesteld met het oog op intern beraad, kunnen naar het oordeel van de Afdeling slechts onder intern beraad vallen in het geval dat de externe derde geen ander belang heeft dan het bestuursorgaan vanuit de eigen ervaring en deskundigheid een opvatting te geven over een bestuurlijke aangelegenheid."

Datum
27 oktober 2020

Ons kenmerk
3062669

Ik acht het daarbij ook van belang om te benadrukken dat de casuïstiek van deze uitspraak een geheel andere was dan de casus die thans voorligt met een Stichting die vanuit een maatschappelijk belang bijdraagt. Het ging in de uitspraak om een Wob-verzoek van een bouwmarkt naar documenten gewisseld tussen een gemeente en een concurrerende bouwmarkt ter herstel van een gebrek in een besluit tot vaststelling van een bestemmingsplan en het nemen van een besluit op een door deze bouwmarkt voorgenomen vergunningsaanvraag. In deze specifieke zaak was dus evident sprake van een externe partij die een eigen (geldelijk) belang behartigde dat als zodanig bij het beraad een rol speelde. Van een dergelijke situatie is bij een Stichting die vanuit een maatschappelijk belang een bijdrage levert, zoals hierboven uiteengezet, geen sprake.

De andere door u aangehaalde uitspraak van de Afdeling van 18 juli 2018 ECLI:NL:RVS:2018:2424 bevestigt juist dat bij betrokkenheid van een externe nog steeds sprake kan zijn van intern beraad. Deze uitspraak onderstreept aldus mijn overwegingen hiervoor.

Ik acht het verder niet in het belang van een goede en democratische bestuursvoering indien de standpunten van ambtenaren en bij het intern beraad betrokken derden zelfstandig worden betrokken in de publieke discussie. Ik zie dan ook geen aanleiding om met toepassing van artikel 11, tweede lid, van de Wob in niet tot personen herleidbare vorm informatie te verstrekken over deze persoonlijke beleidsopvattingen.

Ad. 3

Algemeen

Alvorens in te gaan om deze bezwaargrond stel ik vast dat in bezwaar niet in geschil is dat passages in de inhoudelijke documenten en e-mails tussen het WODC en Universiteit Utrecht terecht niet openbaar zijn gemaakt op grond van artikel 10, eerste lid onder c en 10, tweede lid onder e van de Wob. Uw bezwaar spitst zich dus slechts toe op die documenten waarin passages enkel zijn geweigerd door toepassing van artikel 10, tweede lid onder g en/of door toepassing van artikel 11, lid 1 van de Wob.

Onevenredige benadeling

U stelt dat niet valt in te zien waarom openbaarmaking van de passages die nu gelakt zijn onder artikel 10, tweede lid onder g van de Wob onevenredig nadeel oplevert voor de betrokken partijen. Deze bezwaargrond ziet gelet op bovenstaande overweging specifiek op de conceptversies van het onderzoeksrapport zijnde de inhoudelijke documenten met nummer 42, 45, 48, 59, 60, 61 en 62. U meent dat het feit dat de Universiteit Utrecht deze documenten vertrouwelijk aan het WODC heeft vertrekt irrelevant is nu vertrouwelijke verkrijging van een document geen weigeringsgrond is onder de Wob. Tevens stelt u in bezwaar dat een deugdelijke belangenafweging dienaangaande ontbreekt. U wijst daarbij op de specifieke belangen van de [] mede in het licht van het EVRM.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Datum
27 oktober 2020

Ons kenmerk
3062669

Ik kan u in deze bezwaargrond niet volgen. In het besluit in primo is aangegeven dat bij verstrekking van conceptversies van een rapport het WODC onevenredig zal worden benadeeld nu dit mogelijk schadelijk is voor de (toekomstige) werkrelatie tussen het WODC en uitvoerende onderzoeksinstanties. Partijen kunnen in het vervolg terughoudender worden met het delen van conceptversies, waardoor een vrije gedachtewisseling wordt belemmerd. Tevens is in dit besluit opgenomen dat deze conceptversies vertrouwelijk aan het WODC en de begeleidingscommissie verstrekt zijn, omdat openbaarmaking van deze conceptversies zou leiden tot inzicht in de werkwijze en werkprocessen van de Universiteit Utrecht bij het onderzoek. Daar kunnen concurrenten hun voordeel mee doen. De documenten bevatten daarnaast ook informatie over besproken actiepunten en adviezen tussen de betrokken partijen inzake het onderzoek. Naast het WODC wordt, aldus het besluit in primo, in dit specifieke geval ook de Universiteit Utrecht onevenredig benadeeld wanneer deze specifieke informatie over de werkwijze van het onderzoek, de universiteit en haar medewerkers openbaar wordt gemaakt en in handen komt van derden. Uit deze passage valt genoegzaam op te maken welk onevenredig nadeel wordt voorzien bij het openbaar maken van de conceptversies van het onderzoeksrapport. De feitelijke vaststelling dat deze conceptversies vertrouwelijk aan het WODC en de begeleidingscommissie zijn verstrekt vormt in dit kader geen dragende overweging.

Zoals in het besluit in primo reeds is opgemerkt worden bij de te verrichten belangenafweging enkel betrokken het algemene belang bij openbaarmaking van de gevraagde informatie en de door de weigeringsgronden te beschermen belangen, maar niet het specifieke belang van de verzoeker. Bovengenoemde belangen wegen in casu simpel gezegd zwaarder dan het belang van openbaarheid voor eenieder. De specifieke belangen van de [] spelen bij deze belangenafweging geen rol. Ook niet op grond van het EVRM nu in dit besluit onder ad 1 genoegzaam uiteen is gezet waarom de [] geen geslaagd beroep kan doen op artikelen 10, 6 en 8 van het EVRM.

Tot slot merk ik op dat ten aanzien van de betreffende inhoudelijke documenten met nummer 42, 45, 48, 59, 60, 61 en 62 naast artikel 10 lid 2 onder g ook artikel 11 van de Wob in de weg staat aan openbaarmaking. Daarover hieronder meer.

Intern beraad

U stelt in bezwaar dat de inhoud van de correspondentie tussen het WODC en de Universiteit van Utrecht niet geweigerd kan worden op grond van artikel 11, lid 1

van de Wob. U voert aan dat deze communicatie niet het karakter heeft van intern beraad nu het volgens u externe communicatie betreft tussen het WODC als opdrachtgever en de Universiteit Utrecht als opdrachtnemer. U voert aan dat de Universiteit Utrecht deels een eigen belang dient, namelijk het voldoen aan de opdracht zoals gegeven door het WODC. U beroept zich ook hier op de onder 2 genoemde jurisprudentie van de Afdeling en de rechten van de [] onder het EVRM.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Datum
27 oktober 2020

Ons kenmerk
3062669

Ook deze bezwaargrond treft geen doel. Zoals hierboven onder ad 2 uiteen is gezet volgt uit de Memorie van Toelichting bij de Wob dat degene die het document heeft opgesteld de bedoeling moet hebben gehad dat dit zou dienen voor hemzelf of voor het gebruik door anderen binnen de overheid. Uit de e-mails van de Universiteit Utrecht met bijbehorende bijlagen kan duidelijk worden opgemaakt dat deze zijn opgesteld met als doel gebruik door anderen binnen de overheid ten behoeve van het onderzoek "Seksueel misbruik en aangiftebereidheid binnen de gemeenschap van Jehova's Getuigen" ter uitvoering van de motie van de Tweede Kamer. Uw stelling dat de Universiteit Utrecht bij de uitvoering van het onderzoek deels een eigen belang heeft gediend kan ik, mede gelet op de inhoud van de e-mails en bijlagen, niet volgen. U maakt in bezwaar ook niet concreet welk eigen belang de Universiteit Utrecht zou hebben gediend. Het belang van de Universiteit Utrecht was net als van het WODC gelegen in het deugdelijk uitvoeren van voormeld onderzoek in het licht van de motie van de Tweede Kamer. De Universiteit Utrecht levert aldus vanuit de eigen ervaring en expertise een bijdrage aan de bestuurlijke aangelegenheid en vertegenwoordigt daarbij geen eigen belang. Het enkele feit dat het WODC en de Universiteit Utrecht in een contractuele relatie tot elkaar staan, maakt niet dat van een eigen belang van de Universiteit Utrecht kan worden gesproken, zoals bedoeld in de uitspraak van de Afdeling van 20 december 2017, ECLI:NL:RVS:2017:3497. De betreffende e-mails met bijlagen dragen bovendien niet het karakter van advisering of gestructureerd overleg tussen de Universiteit Utrecht en het WODC. Het gaat in dit geval immers om een (mede in de tijd) beperkt aantal e-mails met bijlagen met betrekking tot de uitvoering van een concreet onderzoek. Gelet op hetgeen is overwogen onder ad 1 komt de [] ook ten aanzien van deze bezwaargrond geen geslaagd beroep toe op grond van artikelen 10, 6 en 8 van het EVRM.

Ik acht het ook hier niet in het belang van een goede en democratische bestuursvoering indien de standpunten van ambtenaren en bij het intern beraad betrokken derden zelfstandig worden betrokken in de publieke discussie. Ik zie dan ook geen aanleiding om met toepassing van artikel 11, tweede lid, van de Wob in niet tot personen herleidbare vorm informatie te verstrekken over deze persoonlijke beleidsopvattingen.

Besluit

Gelet op het voorgaande verklaar ik uw bezwaar ongegrond en handhaaf ik het bestreden besluit.

Vergoeding kosten bezwaar

U heeft verzocht om vergoeding van de kosten van bezwaar met een beroep op artikel 7:15, tweede lid, van de Awb. Daarover beslis ik als volgt.

Op grond van dit artikel worden de kosten die in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs zijn gemaakt, vergoed voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Gelet op bovenvermelde beslissing is daarvan geen sprake. Ik ga dan ook niet over tot de gevraagde kostenvergoeding.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Datum
27 oktober 2020

Ons kenmerk
3062669

Reactie op uw ingebrekestelling

Bij brief van 1 oktober 2020, ontvangen op 2 oktober 2020, heeft u mij in gebreke gesteld, omdat ik volgens u niet tijdig op het bezwaar heb beslist. Naar aanleiding daarvan deel ik u het volgende mede.

De wettelijke termijn voor het beslissen op een bezwaarschrift bedraagt zes weken. Deze termijn begint op de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift is afgelopen. De Algemene wet bestuursrecht biedt de mogelijkheid deze termijn met zes weken te verlengen. Van deze mogelijkheid is bij schrijven van 8 juli 2020 met kenmerk 2967644 gebruik gemaakt.

De termijn om op uw bezwaarschrift te beslissen is derhalve geëindigd op 22 september 2020. Het is helaas niet gelukt binnen deze termijn een beslissing op uw bezwaarschrift te nemen. Excuses voor de ontstane vertraging. Het overschrijden van de beslistermijn heeft echter naast dat het voor u natuurlijk vervelend is, juridisch geen gevolgen. Ingevolge artikel 15 van de Wob is paragraaf 4.1.3.2. van de Algemene wet bestuursrecht (de regeling van de dwangsom bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing op besluiten op grond van de Wob en op beslissingen op bezwaar tegen deze besluiten. Ik ben u derhalve geen dwangsom verschuldigd.

Een geanonimiseerde versie van dit besluit zal op www.rijksoverheid.nl worden geplaatst.

Hoogachtend,
Overeenkomstig het door de Minister van Justitie en Veiligheid genomen besluit,

K. Werkhorst
Hoofd sector Juridische Zaken en Wetgevingsbeleid

BEROEPSCLAUSULE

U kunt tegen deze beschikking beroep instellen bij de sector bestuursrecht van de rechtbank Noord-Nederland, Postbus 150, 9700 AD Groningen. Het beroepschrift moet binnen zes weken na de dag waarop de beschikking u is toegezonden door rechtbank zijn ontvangen.

Het beroepschrift moet op grond van artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht zijn ondertekend en bevat ten minste de naam en adres van de indiener, de dagtekening, de omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, zo mogelijk een afschrift van dit besluit, en de gronden waarop het beroepschrift rust. Van de indiener van het beroepschrift wordt griffierecht geheven door de griffier van de rechtbank. Nadere informatie over de hoogte van het griffierecht en de wijze van betalen wordt door de griffie van de rechtbank verstrekt.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken en
Wetgevingsbeleid

Datum
27 oktober 2020

Ons kenmerk
3062669